

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 64.052.062
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії Денис ХУДЯКОВ, 1983 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2005 році Національний фармацевтичний університет за спеціальністю «Економіка підприємства», у 2022 році вступив до аспірантури у Харківському національному університеті радіоелектроніки за спеціальністю 051 Економіка, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Харківського національного університету радіоелектроніки Міністерства освіти і науки України, м. Харків від «29» червня 2026 року № 286, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради:	Сергій СТЕПАНЕНКО, доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки;
Рецензентів:	Валентина КИРІЙ, кандидат економічних наук, доцент, завідувач відділу аспірантури та докторантури, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки; Олена МУРЗАБУЛАТОВА, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки;
Офіційних опонентів:	Оксана КАРПЕНКО, доктор економічних наук, професор, перший проректор Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая»; Лариса ШАУЛЬСЬКА, доктор економічних наук, професор, проректор з навчальної роботи та якості освіти Національного університету «Київський авіаційний інститут»

на засіданні «25» серпня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки Денису ХУДЯКОВУ на підставі публічного захисту дисертації «Оцінка ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів на підприємстві» за спеціальністю 051 Економіка.

Дисертацію виконано у Харківському національному університеті радіоелектроніки Міністерства освіти і науки України, м. Харків.

Науковий керівник Тетяна ПОЛОЗОВА, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження

ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Здобувач має 21 наукову працю за темою дисертації, з них 8 статей опубліковані у виданнях, зазначених в переліку наукових фахових видань України (категорія Б) за спеціальністю 051 Економіка, 4 статті у колективних монографіях, 9 тез доповідей, опублікованих у матеріалах міжнародних наукових конференцій, які відповідають вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії:

1. Шапошник Б. В., Худяков Д. Л. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємств під час реалізації інвестиційних проєктів. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2023. Том 8. № 3. С. 165-170. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2023-3-24>
2. Вешкін Є. П., Худяков Д. Л. Інноваційно-інвестиційні проєкти: діалектика впливу на економічну безпеку підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2023. № 4. С. 106-110. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-320-4-15>
3. Нестеренко С. С., Худяков Д. Л., Вешкін Є. П. Економічне управління інвестиціями в умовах інноваційних трансформацій бізнес-середовища. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія: «Економічні науки»*. 2024. № 12. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2024-12-10552>
4. Красовська О. Ю., Абрамова О. С., Худяков Д. Л. Прогнозування ESG-ризиків в умовах турбулентності. *Актуальні проблеми сталого розвитку*. 2025. № 2(5). С. 312-318. DOI: [https://doi.org/10.60022/2\(5\)-35S](https://doi.org/10.60022/2(5)-35S)
5. Полозова Т. В., Худяков Д. Л. Теоретико-методичні аспекти оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів. *Актуальні проблеми сталого розвитку*. 2025. Т. 2. № 9. С. 424-433. DOI: [https://doi.org/10.60022/2\(9\)-49S](https://doi.org/10.60022/2(9)-49S)
6. Полозова Т. В., Худяков Д. Л. Теоретичні аспекти проєктного фінансування в контексті інноваційно-інвестиційного розвитку підприємства. *Економіка та суспільство*. 2025. № 81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-81-97>
7. Худяков Д. Л. Теоретико-методичні аспекти оцінки ризиків інноваційно-інвестиційних проєктів. *Наука і техніка сьогодні*. 2026. № 3(57). С. 574-594. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2026-3\(57\)-574-594](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2026-3(57)-574-594)
8. Худяков Д. Л. Аналіз інструментів державної підтримки інноваційно-інвестиційних проєктів в країнах ЄС та в Україні. *Наукові перспективи*. 2026. № 3(69). С. 2930-2946. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-3\(69\)-2930-2946](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2026-3(69)-2930-2946)

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

1. Голова разової ради Сергій СТЕПАНЕНКО, доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки.

Зауваження:

- 1) у дисертації значну увагу приділено формуванню інтегрованого підходу до оцінювання ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів, однак дискусійним залишається питання врахування часової вартості управлінських рішень у процесі реалізації проєкту. Зокрема, зміна економічних умов, вартості ресурсів та параметрів проєкту впродовж його життєвого циклу може впливати на результати первинної оцінки. Перспективним напрямом розвитку запропонованого підходу є його доповнення механізмами

періодичного перегляду оцінки ефективності проєкту залежно від зміни ключових параметрів його реалізації;

- 2) окремим дискусійним аспектом є питання практичного використання результатів інтегральної оцінки при виборі між декількома альтернативними інноваційно-інвестиційними проєктами. Запропонований у роботі підхід дозволяє визначити рівень ефективності окремого проєкту, однак у реальній управлінській практиці підприємство часто має здійснювати вибір із декількох проєктних альтернатив за умов обмеженості фінансових ресурсів. У цьому контексті доцільним видається подальше розширення методики в напрямі формування механізму пріоритезації та оптимального відбору проєктів до інвестиційного портфеля підприємства.

2. Рецензент Валентина КИРІЙ, кандидат економічних наук, доцент, завідувач відділу аспірантури та докторантури, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки.

Зауваження:

- 1) у підрозділі 1.2 «Нормативно-правові засади реалізації інноваційно-інвестиційних проєктів» (с. 68–95) автором проведено ґрунтовний аналіз чинного законодавства України, що регламентує інноваційну та інвестиційну діяльність. Водночас доцільним було б доповнити дослідження аналізом сучасних європейських програм фінансування інновацій, зокрема механізмів Horizon Europe, Digital Europe та Ukraine Facility, що дозволило б ширше охарактеризувати сучасні тенденції фінансової підтримки інноваційно-інвестиційних проєктів;
- 2) у другому розділі дисертації при дослідженні інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств України (с. 172–200) наведено аналіз основних статистичних показників. Разом із тим робота була б більш переконливою від доповнення результатів дослідження аналізом галузевих особливостей інноваційної активності підприємств, що дозволило б більш повно обґрунтувати специфіку реалізації інноваційно-інвестиційних проєктів у різних секторах економіки;
- 3) у підрозділі 3.1 (с. 234–248) автором запропоновано концепцію оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів. Разом із тим доцільним було б більш детально охарактеризувати взаємозв'язок запропонованої концепції із системою стратегічного управління підприємством та процесом формування його довгострокової інвестиційної стратегії;
- 4) у третьому розділі дисертації (с. 279–283) інтегральний показник ефективності інноваційно-інвестиційного проєкту формується на основі трьох взаємопов'язаних складових. Разом із тим було б доцільно більш детально обґрунтувати інтерпретацію граничних значень інтегрального показника та розробити рекомендації щодо прийняття управлінських рішень залежно від отриманих результатів його оцінювання;
- 5) автором у дисертації (с. 283–290) наведено практичні рекомендації щодо впровадження запропонованого методичного підходу оцінки ефективності інноваційно-інвестиційного проєкту. Разом із тим, більш повному розумінню результатів дослідження сприяло б подання узагальненого алгоритму застосування розробленого підходу у вигляді покрокової схеми або структурної моделі, яка б відображала послідовність виконання всіх етапів оцінки ефективності інноваційно-інвестиційного проєкту.

3. Рецензент Олена МУРЗАБУЛАТОВА, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економічної кібернетики та управління економічною безпекою Харківського національного університету радіоелектроніки.

Зауваження:

- 1) багаторівнева просторова система регулювання інновацій, представлена автором на рис. 1.10 (с. 75), могла би бути доповнена таким інструментом як міжнародна фінансово-технологічна підтримка (грантове фінансування від ЄС, Світового банку, ЄБРР, USAID, НАТО та інших міжнародних партнерів; міжнародні гарантії та страхування воєнних ризиків; механізми співфінансування інноваційних проєктів; підтримка трансферу технологій і комерціалізації розробок;
 - 2) у таблиці 1.3 (с. 86) автором представлені характеристики моделей інноваційно-інвестиційної політики країн Європи та країни, що відповідають кожній з моделей. Проте в таблицю не внесена Україна, хоча надалі по тексту дисертації обґрунтовується гібридний характер української політики. Крім того, відсутнє порівняння політики України з країнами, що згідно з табл. 1.3 теж мають гібридний характер інноваційно-інвестиційної політики;
 - 3) у дисертаційному дослідженні автором пропонується інтегральний показник сприятливості середовища, який формується за рахунок агрегування п'яти факторів (с. 198–201). Позитивно оцінюючи логіку побудови показника, треба зауважити, що фактори переважно відображають макроекономічні умови, тоді як результативна ознака (обсяг реалізованої інноваційної продукції) формується під впливом також інституційних, цифрових, технологічних і ринкових факторів. Саме ці аспекти доцільно було б посилити за рахунок включення до числа факторів таких показників як: частка підприємств, які здійснювали інноваційну діяльність, експорт високотехнологічної продукції, прямі іноземні інвестиції у високотехнологічні галузі;
 - 4) у дисертації для оцінки спроможності підприємства до інноваційно-інвестиційного розвитку (с. 203–216) пропонується розраховувати інноваційну спроможність за допомогою системи показників, до якої доцільно було б включити такі показники, як коефіцієнт оновлення основних засобів (що безпосередньо характеризує технологічне оновлення виробничої бази), частка нематеріальних активів у загальній вартості активів (що відображає накопичення інтелектуального капіталу (патенти, ліцензії, торговельні марки тощо)).
4. Офіційний опонент Оксана КАРПЕНКО, доктор економічних наук, професор, перший проректор Закладу вищої освіти «Міжнародний науково-технічний університет імені академіка Юрія Бугая».

Зауваження:

- 1) у першому розділі дисертації (с. 31–68) автором проведено ґрунтовний аналіз наукових підходів до визначення понять «інновація», «інвестиція», «проєкт» та «інноваційно-інвестиційний проєкт», а також запропоновано власне трактування останнього (с. 65). Разом із тим доцільним було б більш детально розкрити співвідношення авторського визначення із міжнародними стандартами управління проєктами (PMBOK, PRINCE2, ISO 21502), що дозволило б ширше обґрунтувати універсальність запропонованого підходу;
- 2) у другому розділі дисертаційного дослідження здійснено комплексний аналіз міжнародних рейтингів інноваційного розвитку (с. 148–161), досліджено вплив факторів макросередовища (с. 163–172) та сформовано інтегральний індекс сприятливості інноваційно-інвестиційного середовища (с. 198–201). Разом із тим доцільним було б доповнити дослідження аналізом чутливості інтегрального індексу до зміни окремих факторів або вагових коефіцієнтів, що дозволило б оцінити стійкість отриманих результатів та підвищити рівень верифікації запропонованого методичного підходу;

- 3) автором у третьому розділі дисертації запропоновано інтегральний показник ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів, що поєднує фінансову, ризикову та організаційну складові та базується на використанні середньої геометричної (с. 277–283). Разом із тим дисертація виграла б від порівняння результатів застосування запропонованого інтегрального показника з альтернативними сучасними методами багатокритеріального оцінювання (метод аналізу ієрархій, метод впорядкування переваг за схожістю до ідеального рішення, багатокритеріальна оптимізація тощо), що дозволило б більш наочно продемонструвати переваги авторського підходу та межі його практичного застосування;
- 4) практична апробація запропонованого методичного інструментарію оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів, наведена у третьому розділі дисертації (с. 277–290), підтверджує можливість його використання в діяльності промислових підприємств. Разом із тим було б доцільно ширше представити результати апробації запропонованого підходу на підприємствах інших галузей економіки (ІТ-сфера, агропромисловий комплекс, сфера послуг), що дозволило б більш повно оцінити універсальність авторського підходу та особливості його адаптації до різних умов господарювання;
- 5) автором у дисертації запропоновано сучасний ризик-орієнтований підхід до оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів, який враховує проєктний, корпоративний та зовнішній рівні ризику (с. 249–271). Разом із тим, враховуючи сучасні тенденції розвитку міжнародного інвестиційного середовища, доцільним було б більш детально висвітлити можливості інтеграції ESG-факторів (екологічних, соціальних та управлінських) до запропонованої системи оцінювання ефективності проєктів, що сприяло б розширенню сфери її практичного використання.
5. Офіційний опонент Лариса ШАУЛЬСЬКА, доктор економічних наук, професор, проректор з навчальної роботи та якості освіти Національного університету «Київський авіаційний інститут».

Зауваження:

- 1) автором у підрозділі 1.3 дисертації ґрунтовно проаналізовано сучасні методичні підходи до оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проєктів (с. 96–123). Разом із тим більш детального висвітлення потребує питання визначення меж застосування запропонованого авторського підходу залежно від масштабу проєкту, його вартості та тривалості реалізації. Це сприяло б більш чіткому окресленню сфери практичного використання розробленого методичного інструментарію;
- 2) у другому розділі дисертації наведено результати оцінки інноваційно-інвестиційної спроможності підприємств (підрозділ 2.3, с. 201–223). Це цінний результат роботи, який, з метою подальшого використання, варто було би доповнити більш детальним обґрунтуванням показників, які обрано та включено до інтегральної оцінки, а також аргументувати виключення інших потенційно важливих характеристик інноваційного розвитку підприємств;
- 3) у дисертації автором запропоновано багатоконтурну просторову модель оцінки ризиків інноваційно-інвестиційних проєктів (підрозділ 3.2, с. 249–277). Вважаю, що доцільно було б ширше розглянути питання періодичного перегляду ризикового профілю проєкту на різних етапах його життєвого циклу з метою врахування динаміки впливу або ймовірності ризиків у процесі реалізації проєкту;
- 4) у підрозділі 3.3 дисертації автором запропоновано практичні рекомендації щодо впровадження розробленого методичного підходу (с. 283–289). Разом із тим, доцільним є розгорнуте представлення організаційного забезпечення реалізації запропонованих заходів, зокрема визначення відповідальних, інформаційного забезпечення та системи контролю досягнення очікуваних результатів;

5) у дисертації підтверджено практичну ефективність запропонованого автором підходу на прикладі конкретних промислових підприємств (с. 283–290). Разом з цим, більш переконливо виглядав би порівняльний аналіз результатів застосування запропонованого підходу з результатами використання традиційних підходів до оцінки ефективності інноваційно-інвестиційних проектів, що дозволило б наочно продемонструвати її практичні переваги.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Денису ХУДЯКОВУ ступінь доктора філософії з галузі знань 05 Соціальні та поведінкові науки за спеціальністю 051 Економіка.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Сергій СТЕПАНЕНКО